

Meghívó

Nők a politikában 30 éve

címmel

a Munkavállaló Nők XX. Konferenciájára,

2021. október 7-ére

a Magyar Szakszervezeti Szövetség Női Tagozata nevében meghívlak.

**Helyszín: Vegyipari Dolgozók Szakszervezete székháza, IV. em. Nagyterem
VI. Budapest, Benczúr u. 45.**

- 10.00 ***Megnyitó***
Székely Tamás alelnök, MASZSZ
- 10.10 ***Ahogy megéltük/megéljük***
Hercegh Mária vezető, MASZSZ Női tagozat
- 10.40 ***Közép-kelet európai tapasztalatok és jó gyakorlatok Peking szellemében***
Ferenci Andrea elnök, Magyar Női Karrierfejlesztési Szövetség
- 11.10 ***Nyomot hagytak, avagy nők a szakszervezetben***
Dr. prof. Lux Judit, egyetemi tanár, kutató
- 11.40 ***Szünet***
- 12.00 ***Pódiumbeszélgetés: És mi a valóság?***
Dobrev Klára, miniszterelnökjelölt
- Kérdezni, elemezni és megérteni?***
Ónódy-Molnár Dóra újságíró, a Jelen munkatársa
Nagy Attila Tibor, politikai elemző
Szabó Andrea politikatudós
- 14.00 ***Ebéd***

Hercegh Mária
tagozatvezető

A Magyar Szakszervezeti Szövetség Nőtagozata, igyekszik minden évben közérdeklődésre számot tartó, aktuális témákat napirendre tűzni a **Munkavállaló Nők Országos Konferenciáján**. Az idei a XX. alkalom. A mindig nagy létszámban megrendezendő konferencián, a nők helyzetével foglalkozó aktuális témákat járjuk körbe. Ebben az évben az ENSZ CEDAW bizottsága 65. ülészsaka egyik témáját, tesszük a középpontba:

A nők politikai részvétele. Nők a demokráciában 30 éve.

A mai Magyarországon, ez talán aktuálisabb, mint valaha. Az ország már most a jövő évi választás „elő felvonásait” éli. Jelöltállítási alkuk, előválasztási szabályismertetések, mutyik, megegyezések és még számos mód arra, hogy a hírek egy jó ideje arról szóljanak, amit szeretünk – a más dolgaival foglalkozásról, vagyis a pletykáról.

Politikai-, magánéleti-, párthírek és egyéb infók, amelyek nem tudni hogyan, és miért, de hatással vannak a döntéseinkre, a választásunkra. Majd az elemzők elemzik, a kutatók kutatják.

És itt jövünk mi nők. Ezekben az időkben elvégezzük a szervező, koordináló és egyéb finom munkákat. Kitartoan kampányolunk, dolgozunk másokért, stb., de nincs erőnk, bátorságunk és önbizalmunk a jelöltség rögzítéséhez.

Talán túl sokat láttuk belülről, hogyan is zajlik ez a valóságban? Aki pedig végül eljut a hön áhított pozícióba, az „férfibb” lesz a férfiaknál. Megítélik, elítélik, és rossz példaként emlegetik a következő kiválasztásnál.

A végeredmény, kevesebb nő minden szinten. Legalább is, ahol elég sok a pénz és a befolyás. Mert persze ebben is úgy van, hogy ahol sok a feladat, és kevés a pénz, no és a hatalom, ott jövünk mi nők, és kipótoljuk ötlettel és lelkesedéssel.

És persze, amit mutat a „köz”, azt a mintát követik a munka világában is.

Részvételi arány, hangnem, a nők jogainak megtartásának hiánya, a jogsértések eltitkolása vagy feltárása és erősítése, a bérkülönbség elfogadása, az erőszak feletti szemhunyas, az előmenetel gátolása, stb.

Oldalakon keresztül sorolhatnám a munka világában meglévő hátrányokat, amelyek nap, mint nap megkeserítik, és még mindig, másodlagos állampolgárrá teszik a nőket.

Csak amikor az idős hozzátartozó gondozása, a gyerekek felügyelete/nevelése, az egészségünk, a „valaki végezze el” összes feladat kerül elő, akkor rögtön a nők jutnak az eszébe a döntéshozóknak, akik persze többségében férfiak.

És mondanom sem kell, nem az értékén fizetik meg, őket. Mi nők viszont kevesebbet, sokszor méltatlan feltételek között, mindent beleadva végezzük a feladatokat, összeegyeztetve a család és a környezetünk elvárásaival, a „civilkedéssel”, láthatatlanul, és fizetetlenül.

A vírus következménye szintén a nők terhe, és ezt úgy mondja mindenki, mintha természetes lenne. Így kell ennek lenni!?!

A munka világában és a szakszervezetben is számtalanszor hallgatom, nincs alkalmas női jelölt, sajnos. Lebiggyesztett arckifejezés, álságos, de meggyőződéssel átitatott tekintettel társítva, a kimondattak alátámasztására.

Számos kutatás, tréning és minden más ellenére a helyzet nem sokat változott. Nem vállaljuk a jelöltséget, nem támogatjuk egymást, ja és nem állunk ki a női jelöltek mellett.

Talán 30 év tapasztalata elég lesz ahhoz, hogy változtassunk.

Egyszer valahol azt olvastam: ***van az a helyzet, amikor valamit a férfiak annyira elrontanak, hogy annak rendbehozását már csak egy nő vállalja el.***

Szerintem ez a mai helyzet kezd erre hasonlítani. A változás reményével, és a cselekvés aktivitásával ezen a napon mi most erről fogunk értekezni. Majd hazamenve remélem, elmondhatjuk, hogy tettünk azért, hogy mindenütt több nő legyen, ne csak a politikában.